

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשִׁוֹן פְּרִשְׁת וַיִּגֶשׁ יוֹם ז' דַּחֲנוּכָה ב' דְּרֵאשִׁי חוֹדֶשׁ טִבֵּת א' טִבֵּת, ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / ראשון עם רש"י

יהודה נגש אל יוסף לשכנע אותו לשחרר את בנימין. הוא מזהיר אותו שאם לא, ה' יעניש אותו ושיעקב אביהם ימות מצער וזו תהיה אשמתו.

בסוף פרשת מקץ אותה קראנו בשבת, עצרנו בעצומו של החלק המרתק ביותר בספור! המשרתים של יוסף מצאו את גביע ה"קסם" בשק של בנימין. ויוסף אמר שהוא הולך להשאיר אצלו את בנימין כעבד לתמיד.

יהודה החליט שהוא ידאג שזה לא יקרה!

יהודה נגש ליוסף ואמר: " בבקשה תן לי לומר לך משהו שאולי ישנה את דעתך, בבקשה אל תכעס אפלו שזה אולי יהיה לך קשה לשמע את מה שאני הולך לומר.

"האם אתה זוכר שסבתא רבתא שלי- שרה-, נלקחה לבית פרעה? הוא קבל מכות רק בגלל זה. האם אתה חושב שה' לא יעניש אותך רק בגלל העבדה שאתה משאיר את בנימין אצלך לעבד?

"חויץ מזה, שזה נראה שאתה משקר אותנו שוב ושוב, אתה רק מחפש תרוץ להשאיר אצלך את בנימין.

אם תמשיך לעשות זאת, אנחנו נצטרך להרוג אותך ואת פרעה.

יהודה הזכיר ליוסף, כיצד בנימין הגיע למצרים, איך יעקב חשש לאפשר לבנימין ללכת ושיעקב אמר שאם יקרה לבנימין משהו, הוא לא יוכל לחיות עוד בעולם!

תהלים / יום א' לחדש פרקים א'-ט'

היום מתחילים שוב את ספר התהלים מההתחלה! אם ירצה השם נסים את כלו שוב, לפני ראש חודש שבט.

בפרק א', מסבך כיצד צריך להתנהג אדם החפץ בהצלחה מאת ה'. על ידי עסוק בתורה ולא בהבלי עולם הזה, זוכים לברכות רבות.

בפרק זה פסוק מענין: **"כי אם בתורת ה' חפצו, ובתורתו יהגה וילילה"** – כל מה שיהודי רוצה, זו תורת ה' והוא הגה בתורתו ביום ובלילה.

אבל רגע, איך זה מסתדר? בחלק הראשון של הפסוק כתוב שהיא תורת ה', ובחלק השני כתוב תורתו (התורה שלו, ששיכת לאדם הלומד)?

אנו לומדים כעת בתניא שכאשר אדם מתחיל ללמד חלק חדש בתורה לראשונה הוא מרגיש שהתורה היא לא חלק ממנו. אבל בכל שהוא לומד יותר ויותר, אז התורה מובנת לו יותר וכאשר הוא משיג את הענין בשכלו התורה הופכת להיות חלק ממנו! כמו אוכל שאוכלים ונהיה חלק מגוף האדם ומענין לו חיות.

תניא / סיום פרק ד' (א' טבת שנה מעוברת)

כעת נלמד את החלק האחרון של פרק ד'.

בפרקי אבות, אומרת המשנה שיפה שעה אחת של מצוות ומעשים טובים בעולם הזה יותר מכל מה שאפשר לקבל בעולם הבא. בגלל שאפשר לקיים תורה ומצוות רק בעולם הזה!

לפעמים זה לא נראה שאנחנו כל כך קרובים לה' על ידי קיום מצוות. מכיון שאנחנו משתמשים בדברים גשמיים כדי לקיים מצוות. (כל הדברים שאנחנו יכולים לשמע, להרגיש, להריח או לטעם הם דברים גשמיים. מצוות שעושים עם דברים גשמיים לדגמא- לולב שצומח על עץ, או הדלקת נרות שבת שעשויה משעווה ופתילה, או מזוזה שכתובה על קלף מעור של בהמה, ועוד הרבה הרבה מצוות).

אבל הקרבה לה' במצוות היא באמת חזקה, נוכל להבין זאת במשל:

אם מישהו רוצה לחבק אדם אחר. זה לא משנה אם הוא לובשים? חלצה, מעיל או סוודר. הדבר העקרי הוא שמחבקים אותו. זה לא משנה מה הם לובשים, ואתם לא תאמרו, הי. הרגע חיבקתי את הסוודר של אמא! ברור שלא, אתם חיבקתם את אמא!

כשאנחנו מקיימים מצוה, זה כמו לחבק את ה'! הדברים הגשמיים בהם אנחנו משתמשים כדי לקיים מצוה, הם כמו "הבגדים" של ה'. לכן למרות שה' כביכול "לובש" את כל ה"בגדים" כשאנחנו מקיימים מצוות. אנחנו עדין מחבקים את ה', המלך של כל העולם!

כשאנחנו לומדים תורה (אחת המצוות המיוחדות ביותר) ה' גם מחבק אותנו! (אנחנו יודעים את זה מהפסוק: "וימינו תחבקני" ידו הימנית כביכול של ה', שהחסידות מסבירה שזו בעצם התורה, מחבקת אותנו).

היום יום / א' טבת

היום הרבי מלמד מספר הנהגות בנוגע להלל:

1. כאשר מתפללים בבית הכנסת ביום שלא גומרים בו את ההלל (לא אומרים בו הלל שלם), רק החזן אומר את הברכה כאשר אומרים חצי הלל. מנהגנו שאם מתפללים בלי מנין, כן אומרים ברכות

בהתחלה ובסיום של ה"הלל" אפלו באותם ימים שלא אומרים את כל ההלל (לדגמה בראש חדש, שחל היום, אבל היום אנחנו אומרים את כל ההלל בגלל שזוה גם חנכה) ואפלו שבבית הכנסת רק החזן אומר את הברכה לפני שאומרים חצי הלל. (בהתוועדות הרבי למד שמנהג חסידים לברך בשקט אפילו בשאומרים חצי הלל עם מנין, ראה שיחות קודש התשמ"א חלק 4 עמוד 322).

2. בנסח ההלל לא אומרים את המילה "על" שבפסקה האחרונה המתחילה במלים "יהללוד" (אם תסתכלו בסדור תראו שזוה מופיע בסוגרים).

3. לא מניחים תפלין במוסף לכן מניחים את התפלין ומורידים אותם לפני תפילת מוסף. בהיום יום אחר, הרבי מסביר מספר דברים שיש ללמד תוך כדי לבישת תפלין. אפילו שחולצים את התפלין בראש חדש לפני מוסף, בכל זאת לומדים את אותם דברים אחר התפלה, אפילו בלא התפלין. (הסבה מדוע לא לובשים תפלין בתפלת מוסף היא כיון שלא רוצים שהמלאכים יצטערו. בתפלת מוסף אומרים "כתר יתנו לך מלאכים" – שהמלאכים נותנים לה' כתר. אם עונדים את הכתר של היהודי – התפלין-המלאכים יכולים להצטער ועל כן מסירים אותם.

ספר המצוות / מצוות עשה מ"ט

המצוה היום, **מצוות עשה מ"ט** כוללת בתוכה את הצווי לקיים את כל דיני יום הכפורים. למרות שישנם הרבה פרטים שעלינו לקיים. הם כלם פרטים של מצוה אחת. במשנה, נאמר שאם שכחו אחד הדברים כל המצוה לא נעשתה.

רמב"ם / הלכות עבודת יום הכפורים פרקים א', ב', ג'

היום מתחילים נושא חדש- עבודת יום כפור!

פרק א'- מלמד כיצד מתכוונו הבהן הגדול ליום כפור.

פרק ב'- מסביר איך טהר את עצמו וכן אודות ודוי ושימוש בשמו המפורש של ה'.

פרק ג'- מסביר על השעיר לעזאזל וכיצד נשלח.

מאד מרגש לקרוא את הפרקים האלה- מרגישים כאלו צופים כיצד הדברים קורים בבית המקדש.

זרכי החסידות / פרסומי ניסא

חלק ממצוות החנכה הוא פרסומי ניסא, לפרסם לכלם את הנס הגדול שה' עשה לנו.

אולם זו אינה מצוה שיש לעשותה רק בחנכה, באמת צריכים לומר ולפרסם לאנשים על כל נס שה' עשה לנו.

על ידי שמשבחים את ה' בפני אחרים, מודים לו על הנס. זהו צעד חשוב גם בהבאת המשיח.

הגמרא אומרת שה' רצה לעשות את חזקיהו מלך יהודה משיח. אולם מדת הדין התלוננה לפני ה'. היא אמרה, איך יכול חזקיהו להיות המשיח אם מעולם לא שבח את ה' ברבים על כך שהציל אותו מיד סנחריב ועל כך שהבריא אותו מחליו?

לכן, כאשר משבחים את ה' ברבים על הנסים, לא יהיו שום תרוצים וה' יוכל להביא את משיח עכשיו!

(ראו שיחת פרשת וישב ה'תשנ"ב עמ' 185)